

mestgt og i Orden. Det er jo dog ogsaa i den Kirkelige Interesse, at en saadan Gudstjeneste udføres paa de Steder, som ere bestemt dertil, og hvor Antallet er saa stort, at de, som søge til Gudstjenesten, ikke somme- lig kunne rummes i en Bondestue, synes der ikke at kunne være nogen Grund til at for- mene dem at bruge Kirkebygningen. Det vilde være at straffe dem, der ikke have været saa heldige at kunne finde sig opbyggede hos deres eget Sogns Præst, men maa bringe Offre for at finde en anden Præst, med, at den Gudstjeneste, der onskes holdt i deres Hjem, ikke maa have den opbyggelige Karakter, som den vilde faae ved at holdes i Kirken. Man maa dog heller ikke være ganske lige- gyldig ved den Uvillie, Regtelsen af en natur- lig Ret kan fremkalde, naar Indrømmelsen deraf ikke kan staae. Nogensomhelst. Vi have altsaa ikke set, at der kunde være nogen Be- tænkethed ved at medtage denne Udydelse af Sognebaandsløsningsloven, efter at det har viist sig, at den har fundet Anvendelse i saa stor en Udstrækning. Til § 7 findes der ikke noget Tilsvarende i det oprindelige For- slag. Den indeholder Bestemmelser angaaende Sognets Kirkegaard. Vi have i denne Hens- seende, ment, at medens Kirkebygningen bør forbeholdes de Medlemmer af Sognet, der høre til Folketirken, bør derimod Sognets Kirkegaard kunne benyttes af alle Sognets Beboere, saa at de have Ret til at blive be- gravede der, enten de høre til Folketirken eller ikke. Efter vor Mening bør Kirkegaarden be- tragtes som et fredlyst Sted, hvor et Lig kan jordes, saaledes at ikke blot Pietotshensyn, men ogsaa Sundhedshensyn derved kunne blive tilbørlig overholdte. Dermed er det naturligt- vis ikke givet nogen Tilladelse for dem, der høre til en anden Tro end Folketirkens, til at lade deres Præster paa en saadan Kirkegaard udføre de Ceremonier, som deres Tro udræber. Om Saadant er der andre Bestemmelser, og disse blive i fuld Kraft uden Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Liget selv kan blive jordet paa Kirkegaarden eller ikke. Tillige have vi foreslaaet at tilføie en Be- stemmelse om Lig af Saadant, der ere døde eller fundne forulykkede i Sognet uden

der at have deres Hjemstavn. Det er os be kendt, at der har været Tilfælde, hvor Liget har fremkaldt ikke ringe praktiske Vanstellighe- der, som der ved en saadan bestemt Afgjørelse kunde raades. Bod paa. Der kunde maafløe ogsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt Kirke- tiendeetieren havde Ret til at modsætte sig Optagelsen af Udenfogusfolk, idet han jo har en Forpligtelse til at udvide Kirkegaarden, naar den ikke viser sig tilstrækkelig. Men en saadan Indvending fra hans Side vil her strax være afvist. § 8 omhandler Kirkesan- gerens Forhold til de overordentlige Gudstje- nester og Kirkelige Handlinger, der kunne stude Sted ifølge de foregaaende Paragrafer. I denne Henseende indeholdt det oprindelige Lovforslag den Bestemmelse, at Kirkesangeren skulde være tilstede ved saadanne overordentlige Leiligheder; men det forekommer os, at det vilde medføre en ikke ringe Vanstellighed for Sognepræsten, naar han ved Brugen af Kir- ken maatte tage Hensyn til, om Kirkesangeren var beffæstiget i Skolen eller ikke. Det kunde da blive ham umuligt at benytte eller tillade at benytte Kirken paa saadanne Dage, hvor han ellers kunde ønske det, og ligeledes vilde det jo ogsaa være ubilligt imod Kirkesangeren at paalægge ham en Vang til at være til- stede. Han blev da det eneste bundne Med- lem ved en saadan Handling, og denne Vang vilde være saa meget føleligere for ham, naar maafløe den Gudstjeneste, han skulde overvære, ikke blev holdt af hans egen Præst, men af en anden og gif i en anden Retning end den, han maafløe ansaa for den rigtige. Det Samme vilde jo ikke mindre gjælde om Bibel- læsninger eller andre opbyggelige Forsamlin- ger, ikke at tale om, at hans Tiltrid kan i Forveien være saa knapt beffaaen, at man ikke paa den Maade skal beffære den endnu mere. Derimod er det en Selsfølge, at hvis Præ- sten kommer overens med Kirkesangeren, maa der tages Hensyn til Skolens Lær, og derved indeholder § 8 en Bestemmelse i Righed med den, der indeholdes i det oprindelige Lovfor- slag. Med Hensyn til § 10 er der ogsaa stuet en Forandring i det oprindelige Forslag. Dette har fulgt den Bestemmelse, der i sin Tid fore- lagdes i Landsthinget af daværende Kirkefami-